

at Landstinget havde sat det Kniven paa Struben og vilde have et bestemt Svar, skulde Folketinget være blevet i sin gamle Nølerpolitik og ladet Brændevinsloven ligge ganske rolig i Udvalget, som den tidligere gjorde. Jeg tillader mig at henstille, om det var en Politik, som ærede Medlemmer her vilde synes om. Nej, naar Landstinget forlanger en Afgørelse, forlanger et Svar, og Folketinget ved med sig selv, at det ikke vil have en Brændevinsskat, saa er det ærligt, aabent og redeligt at sige det; saa have vi en ny Situation, saa kunne vi arbejde derpaa — om den saa medfører, at et Ministerium gaar af eller ikke, synes jeg ikke er noget — man har faaet Klarhed i Situationen, nu have vi faaet noget, vi kunne arbejde videre paa.

Den ærede Ordfører var ogsaa vred paa Folketinget, fordi det nu gaar hen og viser sin Villighed til al arbejde videre paa disse Skattereformer ved at foreslaa Nedsættelse af en parlamentarisk Kommission, og det skulde ogsaa være en Krænkelser af Landstinget. Men efter Grundlovens § 46 staar det jo Landstinget frit at gøre det samme; Folketinget vil have 15 Mand af sin egen Midte til at drøfte denne Sag, det nedsætter et Slags Udvalg til at se at finde de Veje, man skal gaa videre ad med Hensyn til disse Skattelove. Jeg indrømmer, at de maaske heller ikke rigtig vidste, hvor Vejen var. Nu ville de have, at dette skal drøftes i et 15 Mands Udvalg. Om nu Landstinget saa vil se klart for sig, navnlig under den nuværende Situation, og vi, som sidde her, i Slutningen af Samlingen havde visse Ideer og navnlig kunde enes om en vis Maade at fremme denne Sag paa, saa synes jeg, at vi, i Stedet for at beklage, at Folketinget nu vil tage denne Sag op og lade sine Medlemmer drøfte denne Sag ogsaa uden for Samlingen i en parlamentarisk Kommission, skulde følge det følgeværdige Eksempel, som Folketinget her giver os, og gøre det samme. Der kan saa maaske ske et Samarbejde mellem de to Kommissioner; der er vel efter Grundloven ingen Ting i Vejen for, at disse to parlamentariske Kommissioner kunne samarbejde. Saa kommer dette store Udvalg af Landstinget og Folketinget til Efteraaret under et nyt Ministerium, og hvis disse Skattelove virkelig ere saa paa-trængende og ønskede fra alle Sider, finde vi vel ogsaa noget, hvorom vi kunne samles, og finde en fornuftig Ordning af vore Skattelove.

Oprigtig talt ser jeg ikke nogen Grund til at være saa bedrøvet, jeg tror, der atter

kommer en Dag, da vi kunne faa et fornuftigt Ministerium, som kan være Leder. Thi dette maa jeg maaske faa Lov til at sige til den højtærede Konseilspræsident: Det, som har været Ulykken hos os i vort politiske Liv, er, at vi i mange, mange Aar næsten aldrig have haft et Ministerium, som virkelig kunde være Leder for Rigsdagen.

Maaske jeg endnu maa sige et Ord til det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig) med Hensyn til det ny Ministerium, for det er jo naturligvis et brændende Spørgsmaal. Han sagde, at han tvivler ikke paa, at naar Hans Majestæt Kongen befalede nogen — ham eller andre af hans Venner — her i Salen at danne et Ministerium, saa vilde de ogsaa lystre — om de kunde udrette noget, er jo et andet Spørgsmaal; det lod til, at han tvivlede i høj Grad derpaa. Jeg maa sige, at jeg har en anden Opfattelse. Den Mand eller de Mænd, som Hans Majestæt Kongen under en saadan Situation henvender sig til, skulle først og fremmest overveje, om de tør paatage sig Ansvaret for at træde til i Regeringen under en vanskelig Situation; og føle de med sig selv, at deres Evner ikke ere af den Beskaffenhed, eller at deres politiske Stilling ikke er saaledes, at de virkelig kunne gennemføre noget, skulle de huske paa, at det siges i Grundloven, at Ministeriet har Ansvaret for Regeringens Førelse, og den Mand, som paatager sig et saadant Ansvar, begaar en Uret mod Landet, men ogsaa en Uret mod Hans Majestæt Kongen.

Bojsen: Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) fremkom med den Ytring, at hver Gang der var vanskelige Forhold til Stede, vilde vi — det Mindretal, hvortil jeg hører — komme hans Parti til Livs; og han gentog denne Ytring et Par Gange. Jeg vil dertil kun sige, at det er en ganske ejendommelig Opfattelse, at naar man har en anden Mening end det ærede Medlem, saa er Bevæggrunden den, at man vil komme ham og hans til Livs. Jeg tror ikke, at vi paa nogen Maade have givet ham Grund til at nære en saadan Mistanke. Nej, det Parti, jeg tilhører, har i denne Sag i rette Tid taget sin Stilling. Da det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds for et Par Maanedes siden her i Salen anbefalede at stemme imod Brændevinsskattelovens Overgang til 2den Behandling — en Fremgangsmaade, som vi jo, som bekendt, meget sjældent følge — toge vi straks Afstand derfra. Og hvor-